

✦ ПАРОХИЈСКИ ГЛАСНИК ХРАМА „СВ. ТРОЈИЦА“

МЕЛБУРН, НЕДЕЉА 3. ЈУЛ 2022. ♾ БРОЈ 148. ♾ ГОДИНА IV

HOLY TRINITY SERBIAN ORTHODOX CATHEDRAL, 1 NOEL ST, BRUNSWICK EAST VIC 3057

ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР МИЛОРАД ЛОНЧАР, ПАРОХ И СТАРЕШИНА ХРАМА • 0478 922 154 • frmilorad@hotmail.com

ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР ПЕТАР ДАМЊАНОВИЋ, ПАРОХ • 0467 613 165 • protapetar@hotmail.com

 SVTROJICA.MELBOURNE СВ ТРОЈИЦА БРАНЗВИК [HOLY.TRINITY.BRUNSWICK](https://www.facebook.com/HOLY.TRINITY.BRUNSWICK)

СВА ПИТАЊА, ПРИМЕДБЕ, МОЛБЕ ЗА ПАСТИРСКУ И ДРУГУ ПОМОЋ ДОСТАВИТЕ НА ГОРЕ НАВЕДЕНЕ АДРЕСЕ.

КАЛЕНДАР И РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА ТОКОМ НЕДЕЉЕ

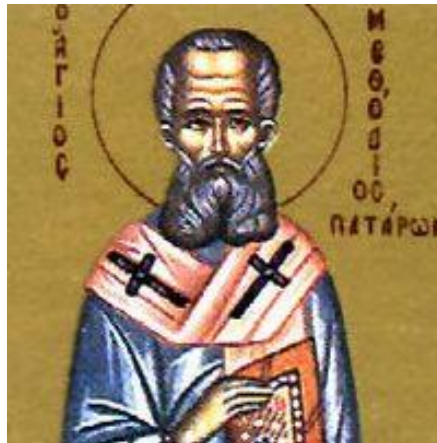
НЕДЕЉА ТРЕЋА ПО ДУХОВДАНУ 3. ЈУЛ ПРЕПОДОБНИ МИХАИЛО ИСПОВЕДНИК	Јеванђеље на Јутрењу: Мк. 16,9-20; Лит. Апостол Рим. 5,1-10; Јев. Мт. 6,22-33
ЧЕТВРТАК, 7. ЈУЛ РОЂЕЊЕ СВ. ЈОВАНА ПРЕТЕЧЕ ИВАЊДАН	ЛИТУРГИЈА 10ч
НЕДЕЉА, 10. ЈУЛ	ЛИТУРГИЈА 10ч
ПЕТРОВСКИ ПОСТ ЈЕ У ТОКУ И ТРАЈЕ ДО ПЕТРОВДАНА 12. ЈУЛА	
НАПОМЕНА: ПРОТА ПЕТАР ЈЕ НА ПУТУ У СРБИЈИ ОД 26. ЈУНА ДО 5. АВГУСТА . У ТОМ ПЕРИОДУ ОДМЕЊИВАЋЕ ГА О. ДРАГОЉУБ ПАНТЕЛИЋ И СЛУЖИЋЕ СЕ САМО НЕДЕЉНЕ И ПРАЗНИЧНЕ ЛИТУРГИЈЕ . ЗА СВА ПИТАЊА И ВАШЕ ДУХОВНЕ ПОТРЕБЕ ПОЗОВИТЕ ДИРЕКТНО ОЦА ДРАЈУ НА 0467 166 210	

СВ. МЕТОДИЈЕ

Из млада се посветио подвигу и као град на гори био виђен и позван на епископство у граду Патари Ликијској. Учен и красноречив архијереј, Методије је писао против јереси Оригенове. Његове „богодухновене речи као муња засијаше по свему свету“. Незнабошци се дигосе на њега, мучише га и посекоше у Халкиди Сиријској 311. године.

ПРЕПОДОБНИ НАУМ ОХРИДСКИ

Главни му је празник 23. децембра, а 20. јуна му је летњи празник. О овоме летњем празнику бива велики сабор народа у манастиру Светог Наума. Многи болесници долазе или бивају донесени, да ту над моштима светитељевим кроз веру и молитву получе исцељење. Не само православни него и људи друге вере долазе да потраже помоћ од светог Наума. Један муслиман из Ресна донео је и приложио манастиру звоно 1926. године из благодарности, што му је светитељ исцелио брата и са самртничке

постеле подигао поново у живот. Прилагач се звао Џемаил Зизо, а његов исцељени брат Сулејман Зизо. Обојица су били угледни грађани у Ресну. Ископирати о празницима.

РАСУЂИВАЊЕ

Св. Кипријан пише о бесмрћу: „Кад би неки знаменит човек теби нешто обећао, ти би поверовао његовом обећању и не би ни помислио, да ће те обманути онај који је вазда веран својој речи. Но гле, вероломниче, теби говори сам Бог, и ти се са сумњом колебаши! Бог је теби обећао бесмрће по исходу из овог света, и ти дрско сумњаш у то обећање! То значи: сасвим не

познавати Бога, значи: неверовањем вређати Христа Господа и Учитеља.“ О како је силна вера у светитеља Божјих! И како јасна и разумна и добро образложена простим но силним примерима! Несвети не сумњају зато што су тобож разумнији, него зато што су несвети. Светији Човек је увек разумнији, јер у чистом огледалу свога срца види истину.

СВЕТИ МУЧЕНИЦИ АРИСТОКЛ, ДИМИТРИЈАН И АТАНАСИЈЕ

Аристокл би свештеник саборне цркве у граду Тамасу на Кипру и провођаше богоугодан живот. Због његове велике ревности к вери удостоји се гласа с неба, да иде у Саламину Кипарску и прими венац мучеништва. Њему се придружише Димитријан ђакон и Атанасије чтец. Дошавши у Саламину, ови Божји људи почеше проповедати Христа. Незнабошци их ухвате и после истјазања Аристокла мачем посеку, а Димитријана и Атанасија у огњу спале 306. године.

ТРЕЋА НЕДЕЉА ПО ДУХОВДАНУ

“И НЕ САМО ТО, НЕГО СЕ И ХВАЛИМО У НЕВОЉАМА, ЗНАЈУЋИ ДА НЕВОЉА ГРАДИ ТРПЉЕЊЕ” (РИМ. 5, 3).

Човеку је некако природно да очекује да му живот пролази без потешкоћа. Да се све одвија по одређеном плану, да све буде како он то замишља да треба да буде... Уколико ствари крену погрешним током, уколико се разболи или има неки породични проблем, односно проблем било које врсте, човеков бунт почне да долази до изражаја. Прва реакција је постављање питања себи и другима зашто се то баш њему морало десити. Тако прође доста времена док се човек навикне на чињеницу да се нека невоља њему дешава и, иако није у стању да увек нађе прави одговор, лагано почне да прихвата чињенично стање ствари.

Наше невоље и проблеми су саставни део живота. Неки од нас имају више а неки мање проблема, али нема човека да живи а да, у неком периоду свога живота, не искуси понешто што је тешко прихватљиво или што представља озбиљан терет за његово биће. Значи, нико није поштеђен патње у овој “долини плача”, како се понекад назива наша планета. Дешава се само да извесни људи буду поштеђени патње за више година. Најчешће, човек који не искуси страдање за дужи временски период, не размишља много о томе и бива неспреман за сусрет са одређеном невољом. Рецимо, ако неко није имао смртни случај у породици за више деценија свог живота, први сусрет са смрћу доживљава веома трауматично. Он се осећа веома изгубљено и несрећно, као да се цео свет окренуо против њега.

Шта каже Апостол Павле о патњама? “И не само то, него се и хвалимо у невољама, знајући да

невоља *tragi trpjenje*”. Човек, дакле, не само што не треба да ропће, када на њега наиђу невоље, већ би требало да се “хвали” невољама, јер “невоља гради трпљење”. Само онај човек који страда бива вежбан у трпљењу и разумевању себе и свога страдања. Јер, шта може човек “коме све добро иде” да разуме о страдању? Како може онај који нема сопственог искуства разумети страдање? Он страдање може да разуме само до одређене мере, посматрајући некога ко пролази кроз то искуство. Познато је да то никада не може бити адекватно и потпуно. Онај, дакле, који страда, вежба се у трпљењу, оштри своју вољу у истрајавању у најтежим ситуацијама, и налази довољно оптимизма и у најтежим ситуацијама. Треба се само присетити класичног примера праведнога Јова. Његово страдање готово да није могуће упоредити са било којим страдањем на овој планети. Он је у најтежим условима одржао веру, остао у трпљењу и није изгубио наду.

Можда је управо горе наведени пример праведнога Јова најбољи за разумевање нашега страдања, које Господ допушта на нас. Иако, за хришћане је пример невинне жртве Христове најлогичнији, пример праведнога Јова је веома близак. Човек који све има па му се онда све то узме на најдраматичнији начин, укључујући и чланове његове породице, и који, после свега, задржи наду и веру у Бога, треба да нам послужи као истински науч. Јер, често се може чути од човека који страда: “Чему сада да живим, зар после овога ја имам разлога да живим” итд? Без обзира на невоље које га снађу, човек има довољно разлога да живи. Шта више, ако се деси да неко изгуби све чланове своје породице у некој несрећи, тада нарочито треба да инсистира да живи и да чини све како би се што више приближио Богу, односно како би осигурао

заједништво са Богом и својом породицом у вечности.

Када су наша страдања у питању, не треба никад губити из вида да су та страдања допуштена од Бога. Иако ми кажемо да је све “воља Божија”, ово треба разумети као допуштење Божије. Бог, који је увек и свуда присутан, неће дозволити да ми носимо терет несношљиве тежине.

Увек се сећам српске мајке која је у току овога рата сахранила мужа и три сина и која је на сахрани трећег сина држала хришћански говор. Није ово био говор очаја и туге, већ говор тужне супруге и мајке са пуно наде у вечност и праведну награду за све од Праведнога Бога. То је права духовна снага коју би свако од нас требало да жели. Е, ова снага се стиче трпљењем, а трпљење је резултат страдања и искуства.

У томе је нада наша, и то треба да нам да снагу да увек и са трпљењем подносимо наше страдање. И, треба знати и то да није срећан човек који кроз живот пролази без много муке, већ је срећан онај човек који, кроз своје страдање, задобије милост Божију још овде на земљи и, последично, на небу. Често се може чути како је срећан онај ко је изненада умро и ко се није мучио. Напротив, најсрећнији је онај ко се најдуже мучи јер је њему пружена могућност да кроз трпљење свога страдања сагледа свој живот у потпуности, да се измири са Богом и да спремно преда дух свој Творцу, који га је саздао.

Господе Исусе Христе, Сине Бога Живога, помози нам да разумемо своја страдања у овом животу. Дај нам Благих снага да се, кроз страдања, вежбамо у трпљењу и да кроз разне невоље прођемо духовно очишћени и спремни и заћи пред лице Твоје. Амин.

Проша Милораг Лончар

МИСЛИ ЗА СВАКИ ДАН – 3. ЈУЛ

КОЈЕГА (ХРИСТА)
НЕВИДЈЕВШИ ЉУБИТЕ, И
КОЈЕГА САД НЕ ГЛЕДАЈУЋИ НО
ВЈЕРУЈУЋИ ГА РАДУЈЕТЕ СЕ
РАДОШЋУ
НЕИСКАЗАНОМ (1 ПЕТ. 1, 8)

То су речи светога Петра апостола. Он је Господа видео и љубио Га је. Он је Господа гледао и веровао у Њега. Баш због тога он похваљује љубав оних који Гос-пода не видеше и веру оних који Га не гледаше својим очима. Сам је Господ рекао: *благо онима који не видјеше и вјероваше (Јов. 20, 39)* Благо онима који не видеше Господа, као што Га апостол виде али Га ипак љубе љубављу апостолском. Благо онима који не гледају Господа, као што Га апостол гледаше, али Га ипак верују вером апостолском!

О браћо моја, ако не видимо Господа, ми видимо дело Његово, које је осветлило сву историју људску с краја у крај и просветлило духовним значајем сваку твар под небесима. Ако не видимо Господа, ми видимо Цркву Његову свету, сазидану на крви Његовој пречистој, од многобројних светитеља и праведника и безбројних душа крштених у Његово име, кроз векове и векове. Ако не гледамо Господа лицем у лице, као што су Га апостоли гледали, ми верујемо да је Он међу нама у телу и крви којом се ми по заповести Његовој причешћујемо и причешћујући радујемо радозљиво неискazanом.

Жив је Господ, браћо, и близу је Господ! То је вера наша непоколебљива, и то је искра огња, која разгорева срца наша у пламен

љубави према Господу, њивом и блиском.

Знати, да је Господ Светитељ наш из љубави сишао на земљу и јавио се као човек ради нас, и још знати, да је Он био умртвљен и да се јавио као жив – какви тврђи темељи требају нашој вери, и какво јаче оправдање нашој љубави?

Жив је Господ, браћо, и близу је Господ. И до у саме наше дане, Он се јавља многим праведним душама, које Њему служе са стрпљењем.

О Господе живи, Ти би мртав и оживе – оживљуј и нас вером и љубављу до последњег издисаја нашег на земљи, да би се вером и љубављу удостојили видети се с Тобом лице у лице као апостоли Твоји свети. Теби слава и хвала заувек. Амин.

*Св. Владика Николај
Пријрема Милош Ристић*

ВИДОВДАНСКИ ВЕНАЦ

28.06.2022 у ЦШО „Света Тројица“ у Бранзвику обележен је Видовдан. Свету Литургију служио је отац Драгољуб Пантелић, а у наставку одржан је парастос.

Ове године, Видовдан је био помен не само светом мученику кнезу Лазару и светим српским косовским мученицима, погинулим у Боју на Косову 1389, већ и помен

српским јунацима, и народу српском страдалом у свим ратовима и погромима.

Тог видовданског јутра у цркви „Света Тројица“ молитвом, делећи између себе хлеб и жито за покој душа, парохијани и ђаци српске школе са својим учитељицама и свештеником сетили су се својих светих и светлих предака и страдалог српског народа.

Видовдански рецитал 2022. у Бранзвику био је у знаку историје и саборности.

“ВИДОВДАН ЈЕ НАЈВАЖНИЈИ
ДАТУМ У КОЛЕКТИВНОЈ СВЕСТИ
СРПСКОГ НАРОДА И ЈЕДАН ОД
ТЕМЕЉА КОЛЕКТИВНОГ
ИДЕНТИТЕТА СРБА.

НА ЛИТУРГИЈАМА У СВИМ
СРПСКИМ ПРАВОСЛАВНИМ
ХРАМОВИМА ШИРОМ СВЕТА
ОДРЖАВАЈУ СЕ ПАРАСТОСИ
СТРАДАЛНОМ СРПСКОМ
НАРОДУ.

СУТРА ЈЕ ВИДОВДАН И ИДЕМО
НАШОЈ ЛАЗАРИЦИ СВЕТИОНИКУ
СРБА У ДАЛМАЦИЈИ, ПА И
ШИРЕ. ДОЛАЗЕ СВИ НАШИ
РОЂАЦИ И ПРИЈАТЕЉИ ИЗ
ЦЕЛОГ СВЕТА ДА СЕ И ОВЕ
ГОДИНЕ ПОМОЛЕ И СЕТЕ ЦАРА
ЛАЗАРА И СВИХ МУЧЕНИКА
ХЕРОЈА А И ИЗДАЈНИКА.

НАКОН, СКОРО ТРИДЕСЕТ
ГОДИНА ПРОГОНА СВЕГА
СРПСКОГ ИЗ МОГ КОСОВА И
КНИНА, ОСТАЛА ЈЕ
НЕПОКОРЕНА ЛАЗАРИЦА СА
НЕУНИШТИВИМ ТЕМЕЉИМА,
ВЈЕРОМ И ЉУБАВИ СВИХ НАС
ГДЕ ГОД СЕ НАЛАЗИЛИ.”
НАПИСАЛА ЈЕ УЧИТЕЉИЦА
ЈЕЛЕНА У СВОЈОЈ ЖИВОТНОЈ
ПРИЧИ.

“ИМА НЕКО КО НЕ ЗНА А И
НЕКО КО НИКАД ЗАБОРАВИТИ
НЕЋЕ, ДА СВИ ДАЛМАТИНСКИ
ПУТЕВИ ВОДЕ КА ЛАЗАРИЦИ У
КОСОВУ”.

Светосавље, косовски идеал, верност Богу, отаџбини, роду, постао је свесрпски идеал и најлепши видовдански венац који српски народ плете од најтананијих нити кроз векове свог постојања.

У достојанственој атмосфери, како само видовданска свечаност налаже тог видовданског јутра, низали су се најлепши стихови српске народне књижевности и српског родољубивог песништва.

У РЕЦИТАЛУ СУ УЧЕСТВОВАЛИ НАШИ ЂАЦИ, „ЧЕТА МАЛА АЛИ ОДАБРАНА“:

**АНАБЕЛА И ГАБРИЈЕЛА ДЕДИЋ,
АЛЕКСАНДАР ПОПРАТЊАК,
МАТЕЈА И ЛУКА
МИЛЕНКОВИЋ, МАРИНА
РАДИЧИЋ, МИЛИЦА МАНИЋ.**

ХВАЛА ИМ НА БРАВОРУЗНОМ РЕЦИТОВАЊУ! ЗЛАТНА НАША ДЕЧИЦА!

По добром српском обичају организован је заједнички посни ручак и дружење у лепом расположењу свих присутних.

За успомену, направљене су и заједничке фотографије са оцем Дражом.

Захваљујући модерној технологији, фотографије смо послали оцу Петру који се тог дана налазио „на

правом месту у право време”, на Газиместану.

Тог Видовдана 2022 исплели смо наш видовдански венац од Аустралије до Србије.

“Све је свето и честито било и миломе Богу приступачно.”

Миљана Влајић

МЛАДИ СВЕШТЕНИК У БРАНЗВИКУ

Велика духовна радост обасјала је Српску Цркву на петом континенту 16. Јуна ове године, јер је наша Светосавска Црква постала богатија за још једног свештенослужитеља, рукоположењем пречасног ђакона **Богдана Милића**

руком Преосвећеног епископа Г. Силуана у манастиру Лелићу. Крај моштију Светог Владике Николаја Српског и Свеpravославног, на дан када се наша Црква сећа спомена на светог мученика Лукилијана и светог царевића Димитрија, сабрало се мноштво свештеника да би окупљени око нашег Владике узнели молитву Богу како би Дух Свети сишао на новорукоположеног клирика Богом спасаване нам митрополије аустралијско-новозеландске. Међу окупљеним свештеницима из Србије, сабраће оца Богдана из архиепископије београдско-карловачке и епархија жичке и ваљевске, окупили су се свештеници и из других земаља – отац Емануил из јеладске архиепископије, протојереј-ставрофор Мирослав Поповић, дугогодишњи парох мелбурнски,

протојереј-ставрофор Драган Предић из Београда, исповедник о. Богдана - јереј Јово Калинић, парох карабурмски.

Новорукоположеном свештенику Богдану и његовој супрузи Радмили желимо да са помоћу Божјом и љубављу стигну међу наш народ и у нашу парохију на петом континенту! Оцу Богдану желимо да у својој служби узраста у меру раста Христовог! Аксиос!

Проша Мирослав Појовић

